

769. FRANCOUZI

1669. (Nápěv 457 [845])

Od Telče

Maširuju na Francouze,
abych věděl, co je nouze.

Podkověny budou klapat,
modré oči budou plakat.

Přes ty kopce, přes ty lese,
má milá mně šátek nese.

A s Francouze na Turečka,
tam mně spadne má hlavička.

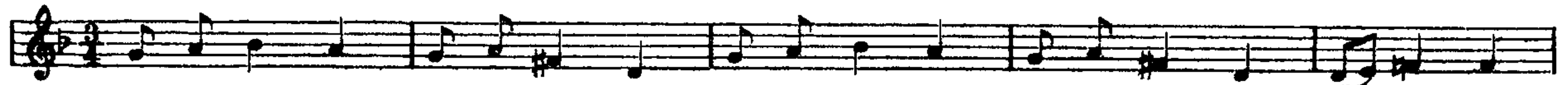
Má hlavička je bolavá,
od Francouzů posekaná.

Šátek nese na hlavičku,
zhojí mně ji za chvílečku.

A když spadne, bude dole,
budou po ní šlapat koně.

Můj koníčku vraný, schop se,
proskoč se mnou přes ty kopce.

1670.

Na za - hrá - dce kví - tí rva - la, pře - ža - lo - stně na - ří - ka - la, ško - da, sy -

ne - čku, ško - da tě, je - dú Fran - cú - zi, ve - mú tě.

Na zahrádce kvítí rvala,
přežalostně naříkala:
Škoda, synečku, škoda tě,
jedú Francúzi, vemú tě.

Fěrtušek mi nespomůže,
přecej musím, milý Bože,
dám si obušek na uško,
buď už tu s Bohem, Maruško.

U studýnky vodu brala,
přežalostně naříkala;
ach, Bože, Bože, Bože můj,
kdy se mi vrátí synek můj?

Jede Francúz třema koňmi,
žáden se mu neubrání;
braň se, synečku, obuškem,
já tě zastinu fěrtuškem.

Jede synek, jede pryče,
vzal mi od srdečka klíče,
aj, od srdečka mojeho,
jede do kraja cizího.

1671.

Z Čáslavic od Třebíče

Dy-cky ta no - vi - na mně za no - vi - nou jde, že už můj bra - tříček br - zy z voj - ny při - jde.

Dycky ta novina
mně za novinou jde,
že už můj bratříček
brzy z vojny přijde.

Již je naše radost
u věčného Boha,
již si náš bratříček
nebude stěžovat.

Černá zem, černá zem,
jen ty se rozpomeň,
Moravca nám propusť
a Francouza si vem.

Přišla mně novina
z francouské krajiny,
že mého bratříčka
Francouzi zabili.

Jeho bílé tělo
v černé zemi leží
a jeho srdečko
o žalosti neví.

770. OZEBALÁ

1672. (Nápěv 763c [1652])

Z Lichnova. Lip. I. 22. Ž. P. p. 130. Uoj. I. 36. 229. 285. Zp. II. 22

Na onej hoře
stoja verbiře.
Buch na okenečko,
stavaj, galanečko,
daj koňům vody.

Kerak ja mam vstať,
koňom vody dať.
Je tam zimna rosa
a ja sem včil bosa,
budu ozabať.

Vem ty cukličky
na sve nožičky;¹⁾
jak mi Bůh pomůže,
ja ti kupim nove
pěkne střeвиčky.